

KIJK EENS OM JE HEEN

Petra Sevinga en Gert-Jan Akse

FIETSTAXI'S IN ASSEN

Fietsenhandelaar Piet van der Ploeg uit Assen laat in de Drentse hoofdstad fietstaxi's rijden, geïmporteerd uit Indonesië. De taxi's zullen worden ingezet bij evenementen en hoogtijdagen. Zij rijden dan in het centrum. De vervoersopbrengsten wil Van der Ploeg ter beschikking stellen van een ontwikkelingsproject in Indonesië. Dit stukje stond in de rubriek Kort van Noorderbreedte 1981-1. Bij het lezen ervan dachten we aan een soort bakfietsen die mensen vervoeren in de binnenstad van Assen. Dat de opbrengsten naar Indonesië gaat is natuurlijk heel goed, maar is dat alleen maar een motief voor fietstaxi's? Zou het niet mogelijk zijn om fietstaxi's te laten rijden in alle grote steden van Nederland, als een milieubewuste vervanging voor de taxi op korte afstand en als een energiebesparend onderdeel van het openbaar vervoer? Wij maakten een afspraak met Piet van der Ploeg om met hem over die fietstaxi's te praten.

Zaterdag 14 maart, half acht, Piet van der Ploeg, die er pas op het laatste moment aan had gedacht dat wij die avond zouden komen, stond nog snel even onder de douche. Fris, schoon, haar keurig in

de scheiding begon hij een half uurtje later te vertellen. Vorige zomer is Van der Ploeg met zijn vrouw en zoon van 11 naar zijn zwager in Indonesië geweest. Daar kwam hij op het idee om een paar becaks (spreek uit: bedjaks) te kopen. Hij en zijn gezin werden daar dagelijks in vervoerd. Dat was niet zo'n goedkoop idee, want hoewel de bacaks zelf maar/400,- per stuk kosten, werd het met vervoerskosten mee/4200,- totaal. Hij deed dit in de eerste instantie om reclame te maken voor zijn fietsenzaak.

Opbrengst naar Indonesië

De drie becaks staan achter in de zaak. Hij heeft ze in de oorspronkelijke staat gelaten. Natuurlijk was aan reflectors ed. niet te ontkomen. Nadat we een ritje in één van de becaks hadden gemaakt, waren we er van overtuigd datje er, heel lekker in zittend en met het zonnetje in je gezicht, snel in vervoerd kunt worden. Het was eigenlijk niet de bedoeling van Van der Ploeg om er ook nog wat mee te verdienen. Toen echter bleek dat er mensen waren die de becaks wel wilden huren voor bepaalde festiviteiten, dacht hij: 'Als ik er ook iets mee kan verdienen, dan gaat dat geld terug naar Indonesië'. Een dag een becak huren kost f 30,-. Het geld wat verdiend wordt met korte ritjes (ongeveer/1,-) gaat naar de jongens (vrijwilligers) die erop fietsen.

Dikke konten

Goe ziet U de verdere ontwikkeling van deze fietstaxi's vanuit een ander oogpunt; een soort milieubewuste en energiebesparende vervanging voor de taxi op de niet al te lange afstanden binnen de stad? Wij dachten aan het idee van de Londense taxi's. Je kunt ze overal aanhouden.

Van der Ploeg ziet dit niet zo zitten. Hij vindt

de drie felgekleurde taxi's alleen een attractie, zoals een kindertreintje in een dierentuin. *'De Nederlanders zullen nooit in een becak stappen in plaats van een taxi, ze zijn er veel te gehaast voor, want tijd is hier geld. In Indonesië bestaat het begrip tijd niet. Nee, deze fietstaxi als onderdeel van het openbaar vervoer, ook al is ie nog zo milieuvriendelijk, is niet te verwezenlijken in Nederland. Dat is maar beter ook, want de Nederlanders hebben zulke dikke konten dat ze amper met z'n tweeën op het bankje van de becak passen.'*

NaardeENFB

Piet van der Ploeg had hier eigenlijk nog niet zo overgedacht. Reden te meer van ons om met ons verhaal naar de Echte Nederlandse Fietsers Bond (ENFB) in Groningen te gaan om hun mening eens te vragen. Vrijdag 27 maart, 8 uur. We werden binnen gelaten in een kamer vol posters en affiches: 'Auto rijden? Ga nou gauw fietsen!', '50 is teveel', 'Stop de kindermoord' etc. Jan-Willem, Marcel en Bert stonden ons te woord. De drie leden van de ENFB waren het — tegen onze verwachting in — helemaal eens met Piet van der Ploeg. Het heeft geen zin om fietstaxi's te laten rijden in alle grote plaatsen van Nederland. Ze noemden een reeks overtuigende argumenten.

Slaafje-idee

In Indonesië zijn het vooral de werklozen die op een becak rijden omdat ze een klein beetje willen verdienen om 's avonds nog een bakje rijst te krijgen. De Nederlandse kuituur en het sociale stelsel passen daar niet zo goed bij. Je voelt je opgelaten als iemand voor jou hard zit te trappen. De mensen willen juist dat 'slaafje-idee' onderdrukken. Het plan zou erg veel geld kosten, want de mensen die trappen moeten loon uitbetaald

krijgen. De vervoersprijzen zouden dan belist hoger worden dan een gulden. De mensen die normaal de bus nemen, zullen dan ook weer de bus nemen. En de mensen die normaal de taxi gebruiken, zullen nooit in zo'n fietstaxi stappen.

Fiets vult het openbaar vervoer aan.

Echt je kunt op andere manieren veel milieubewuster zijn bv. door geen auto of taxi te nemen, maar de bus, tram of trein. In plaatsen waar je geen fiets bij de hand hebt, kun je op bijna elk groot station een fiets huren. Het is alleen jammer dat bijna niemand dat weet. Het is heel belangrijk volgens de ENFB om de aansluiting openbaar vervoer - fiets meer publiciteit te geven, want de fiets en het openbaar vervoer vullen elkaar heel erg goed aan. Daaraan zou het geld beter besteed kunnen worden en ook aan verbetering van het bestaande openbare vervoer. De ENFB probeert er zoveel mogelijk aan te doen datje overal een fiets tot je beschikking kunt hebben. In Rotterdam mag je de fiets al meenemen in de metro.

Fietstaxi blijft attractie

Dat vonden Bert, Marcel en Jan-Willem er dus van. Waarschijnlijk zullen de fietstaxi's van Piet van der Ploeg in Assen altijd wel een attractie blijven.

Adres van de ENFB, afdeling Groningen, Visserstraat 20b, Groningen, tel. 050-128882.
Afdeling Friesland, Nieuwe Hollanderdijk 3b, 8932 ES Leeuwarden, tel. 05100-39614.
Afdeling Drachten, St. Jansberg 51, tel. 05120-17089.
Afdeling Drente, Steendijk 141,9404 AD Assen, tel. 05920-52818.

Voor lidmaatschap van de ENFB moet je schrijven naar Postbus 2150, 3440 DD Woerden. Als je lid wordt krijg je het tijdschrift De Vogelvrije Fietser.